XIII-ik évfolyam. 3-ik szám. Köszeg, 1893. január 15-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. *Egyes szám ára 10 kr*

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség: a táblaház iskola-utczai részében. Kéziratok, levelek s egyéb a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A magyarositás kérdéséről.

A *Muraszombat és Vidéké*-ből vesszük át a következő figyelemre méltó czikket.

„Minden kornak meg van a maga Istene, nem zugolódom ellene“, mondja koszorus költönk Berzsenyi. Mig a mult századokban a vallási eszmék hozták forrongásba az elméket, a vallási elleutétek, küzdelmek voltak e korszak kidomborodó jellemvonásai, — a vallás volt ama eleven kapocs, mely nem csak áthatotta s irányitotta ama kor társadalmi és politikai életét, hanem a lángoló vallásos érzés, nem ismerve földrajzi és nemzeti határokat, távoli népeket hozott testvéri viszonyba, politikai szövetségbe: — ugy napjainkban a nemzetiségi kérdés az, mely figyelmen kivül hagyva a vallási tekinteteket, a nyelvben, e faji rokonságban keresi a kötelékeket, a közösséget. Ez a mai kor szelleme, népek ideája, nemzetek becsvágya. S valamint a mult századokban végtelen harczokba sodorta a küzdő feleket, — határtalan lelkesedés, s fanatikus kitartásra kényszeritette az önfentartás ösztöne: — ugy ma szemünk elött látjuk lefolyni a fajoknak ama harczát, melyek mélységes árjai elnyeléssel fenyegetik azon kisebb népfajokat, melyek nem birnak elég fizikai és szellemi ellentálló erővel magukat nemcsak védeni, — de számbelileg is folyton gyarapitani.

A jövő eseményei már hazánkban is előre vetik árnyékukat. Hazánkban a nemzetiségi viszonyok arányai oly hátrányosok, a politikai helyzet alakulásai annyi veszélyt rejtők a magyar nemzet létére s jövőjére nézve, hogy elérkezett már nagyon is az idő, teljes erővel felkészülnünk a a jövő harczára. Meg vagyok ugyan győződve, hogy a szivós magyar faj, melyet századok viharai sem tudnak megdönteni, ezután is szilárdul megállja helyét. De mindamellett az okosság azt sugja, hogy jól használjuk fel az időt, sőt bölcs előrelátással már most igyekezzünk jövőnk nagyságának alapját megvetni. *Ezt pedig csak ugy érhetjük el, ha nemcsak szellemben, de számban is folyton s rohamosan gyarapodunk. Értsük meg a természetet, melyben az Isten minden teremtménye saját lényéhez hasonlóvá igyekezik alakitani környezetét. Az önfentartás ösztöne egyenesen ráutal bennünket, hogy a hazánkban élő idegen nemzetiségeket ne csak szellemben, de nyelvben is magyarrá tegyük.*

Ha a magyarositás terén ez ideig elért eredményeket tekintjük, ugy azzal egyáltalán nem lehetünk megélégedve. Sokan azt hiszik, hogy a magyarositásban feltartózhatlanul haladunk előre, sőt némelyek képzeletben látni vélik azt az időt, mikor hazánk egy compact egységes nemzetet képez. Csak egy pillantást vessünk vármegyénk magyarosodási viszonyaira, noha itt az eredmény magasan áll a fölötte közepes mértéknek, ugy azonnal meggyőződhetünk, hogy mily végtelen, századokra terjedő messzeségben vagyunk még az ideától.

Ugy olvastam a statisztikában, hogy Németország Posen nevü tartományában a lengyelek közt a német elem gyarapodása évtizedenkint 20—25%-ot tesz ki, ott tehát csak rövid időkérdése, hogy a lengyelség teljesen beolvadjon. Habár e téren hazánk Németországgal párhuzamba nem állitható, de mindamellett még aránylag is kirivó a mi hátramaradásunk. Nálunk a magyar elem átlagos gyarapodása évtizedenkint csak 3—4 százalékra tehető, melyben szemben a népesség átlagos gyarapodása legalább 10%. Nem nehéz kitalálni, hogy ez biz szomoru haladás, melyet még annál könnyebben megértünk, ha tudjuk, hogy egyes megyékben, (Ung, Bereg, Hunyad) a magyar elem határozottan fogy, beolvad.

S mindezek láttára s annak ellenére, hogy a világhatalmi állással biró német és orosz nemcsak saját területén dolgozik tüzzel-vassal az idegen nemzetiségek beolvasztásán, hanem különféle vagyonos egyesületek által még az idegenben is fentartja, erősiti fajrokonait, mi vajmi keveset teszünk saját fajunk gyarapitása érdekében, sőt megdöbbentő az a közöny, melyet e téren tapasztalunk.

Mig saját otthonunkban a kisebb nemzetiségek nyiltan s bevallott czéllal propagálják nemzetiségüket, aspiracziókat, támadják a magyar állameszmét: addig mi magyarok habozunk, tétovázunk, sőt még határozott nevet sem merünk adni ama társadalmi mozgalmainknak, melyekkel nemzetiségeink példájára magunkat védelmezni, s fajunkat erősiteni akarjuk.

Az a nevetségességig hangoztatott tapintat, mérséklet s türelem egyenesen felbátoritják, merészszé teszik a nemzetiségeket.

Kétségtelen tehát, hogy magyarositó törekvé-

TÁRCZA.

A farsang.

— Alkalmi csevegés. —

Irta: **Mártonffy Imre.**

Nemcsak a szerelemnek és vallásnak, hanem a farsangnak is minden országban más jellege van. A németek farsangja egészen elüt a mi igénytelen, de vidám farsangunktól, avagy a diszes és pompás franczia és olasz Carneval herczeg szereplésétől. A németek a középkor farsangi szokásait hiven megőrizték, s náluk a mulatás és fektelen jókedv adventtől a farsang utolsó napjáig terjed csak. Az igazi humor azonban a németeknél is különbözik. A Rajna mellett más és a Mosel partján ismét más szokás divik. Épugy különböznek egymástól Rómában a pazar fényü és diszes farsangi képek, vagy a könnyelmü és parfümillatu, blazirt párisi Carneval herczeg bohóságai. A legsajátságosabb azonban, hogy a komoly Németországban a bolondestélyeken nagyobb őrültségeket és bohóságokat követnek el, mint mi. Nálunk az egész évben jókedv uralg, tánczolunk, vigadunk egyre, a németek egy bizonyos ideig csak, s hamvazó szerda után az arczukra hintett hamutól ismét komolyak lesznek.

Farsang! E szó oly röviden, s kaczérul hangzik és oly kellemes hatással van leányainkra, hogy alig várják megérkeztét. Sajnos, e röpke szó ma már sokat veszitett érdekességéből. Ugy tünik fel előttünk, mintha közönséges vasárnap volna, semmi változatosságot nem nyujt, örökösen egyforma. Ennek oka főleg abban rejlik, hogy farsang után is farsangolunk és ennélfogva kimerülünk anyagilag és erkölcsileg. Másik főok a temérdek egylet, kör, társaság estélyei és tánczvigalmaiban keresendő, hol derüre-borura folyik a vigság a megszámlálhatlan „jótékonyczél“ örve alatt. Mióta ez a szokás elburjánzott, a fiatalság soha sem tudja, meddig tart a farsang, s azért nem is várják oly epedve mint hajdanta. Nem hibáztatjuk a tánczkedvelő, gondtalan fiatalságot ezért, hogy ily társaságokban szórakozást keres. Naiv fiatal leányok, kik azt hiszik, hogy fiatalságuk és szépségükkel tánczosok seregét teremtik elő, nagyon csalódnak; szolgáljon nekik irányadóul egy 38 éves hölgy nyilatkozata, ki meggyőzte a világot 22 évi tapasztalata után arról, hogy az ilyen egyletekben vagy társaságokban igen sok ev szükséges, mig az illető ismertté lesz.

A kedélyes házias estélyeket a gombamódra szaporodó egyletek teljesen kiszoritották, a családok nem tartanak ma házias jellegü estélyeket, mert itt is, ott is pénzt költenek ebben a szük világban, komoly megfontolást igényel. Jellemző korunkra nézve, hogy a mai fiatalság, a sokat emlegetett „jeunesse dorée“ a korcsmákban keres szórakozást és báltermekben elvétve akad egy-egy tánczos, ki végig „robotol“ egy tánczot. Azért azt ajánlom neked kedves, bájos olvasónőm, kerüld az olyan egyleti mulatságot, hol ily blazirt ifjakkal találkozol, nehogy a kedvelt „régi“ farsangodat megkeseritsd önmagadnak. Nem hiában irtam „régi“ farsangot, mert ugy látszik, hogy a hajdan hetyke, csinos ifjak nem oly élénkek és vidámak most mint régente. Valamikor egyszerü ruhában járt az ifju, gitárral az oldalan, vig tánczdarabokat játszva. És mi történt? A fiatal leányok szive hevesebben dobogott, az anyák szeme büszkén járt végig a délczeg termetükön, ifju és öreg követte őket, elragadtatva játékuktól, mint a mesebeli patkányfogó, ki végigtánczolta a várost. Hej azóta mily nagyot változott a világ! A mai ifjak versenyeznek egymással a pazar, divatos öltözetekben; az egyszerü lantot felrevetették, s a valódi zeneértő, művelt, fáradhatlan, mulattató ifjuságot szineskedő és külsőleg ragyogó nemzedék követi — de szemük fénytelen, járásuk ingadozó, arczuk nem mosolygós, hanem életunt: a társadalom korcsszülöttei. Vagy talán oly hamar megöregedtek, hogy a nőkben az emberiség fölöslegés nemét találják? Ugy látszik.

Menjünk csak el valamelyik budapesti bálba (kivéve a jurista-bált), kik tánczolnak ott? Első éves kadétok, egész gyermekek még, egy-két fiatalnak megmaradt hadnagy, a civiléletből egy-egy uracs, kiknek arczukat felénken környezi az ifjuság üde pirossága. S kik vonulnak vissza a dohányfüsttől telitett ivóba? A fiatalság. Legfeljebb csupa „unalomból“ végig csoszog feszesen egy négyest feleségével, vagy ha még nincs, valamelyik szép tánczosnéval. A „fiatalság“ elnevezése alatt olyan frakkba bujtatott, lomhán mozgó bábokat értek, kik 20 éven felül vannak. (Remélem e sorok nem fognak egy „ártatlan“ 17 éves világfi kezébe akadni!) E benyomások összhangja különböző, s képzelhető, mily hatással vannak a női nemre. A mai fiatal öreg urak, kik lovagias udvariassággal adják át a tért az öreg fiatal uraknak, neha napján mégis koczkáztatnak a bájos megszámlálhatlan szépségekkel egy tánczot.

Távol legyen tőlem, ha ezek közé azokat a jámbor, komor filiszteret sorolnám, kik az igazi udvariasságot kihaltnak nyilvánitják, s a képzelt sirjok fölött — mert mindig meghalni szeretnének, — végnélküli philippikákat szórnak a jelenkor ellen. Ellenkezőleg! Jól tudjuk, hogy a régi, valódi lovagiasság halhatatlan mint a szerelem, mig szép, nemes hölgyek vannak, s hogy lángoló, „költői tehetségek“ örökké lesznek, habár különböző alakban és formában, de azt se tagadhatjuk, hogy Amor ő fensége most ritkábban üt hadiszállást a báltermekben, pajkosságának nyilait nem szórja oly sürüen.

seink nem csak minden tekintetben jogosultak, de határozottan rá vagyunk utalva a meg nem alkuvó magyar nemzeti politikára, a komoly cselekvés terére.

Nagyon természetes, hogy a magyar nemzet e szellemi hadjáratának nagyobb irányu megindítása, rendszeres szervezése első sorban is az állam kormányának feladata; de mindennek daczára hiba volna mindent az államhatalomtól várni. Nagy feladatok, nagy erkölcsi kötelességek hárulnak az egyházakra, a társadalomra, a vármegyékre, sajtóra s mindama tényezőkre, melyeknek nemzeti kulturánk fejlődésére, a közállapotok alakulására befolyásuk van.

Tudjuk, hogy mily arányban felel meg a kormány ez első rendü feladatának, látjuk mily mértékben azonositják önmagukkal a magyar nemzeti érdekeket az egyházak, napról-napra értesülünk a magyar társadalom ilynemü mozgalmairól.

Szükebb hazánk, Vasvármegye viszonyait ismervén legjobban, magyarositó törekvéseink ennek körében érvényesülhetnek legközvetlenebbül. Ugyanazért a jövő alkalommal foglalkozni fogok vármegyénk — különösen pedig saját járásunk magyarosodási viszonyaival s azon tényezőkkel, melyek kulturális életünk mozgatói. —r. —cz.

Pályázati hirdetmény.

Hogy háboru idején a katonai élelmező tisztviselőkben beálló nagyobb szükséglet fedezhető legyen, és hogy a katonai élelmező szolgálatra alkalmas egyének a népfölkelésről szóló 1886. évi XX. törvényczikk 9. §-a és a népfölkelési utasitás 5. §-a értelmében már békében kijelölhetők legyenek: a népfölkelő kötelezettségben álló azon állampolgárok, kik népfölkelő kötelezettségüket háboru idején élelmező tisztviselői minőségben óhajtják teljesiteni, ezen hadi szolgálatra már békében megfelelő kiképezést nyerhetnek, ha erre az alábbi pályázati föltételek mellett önként jelentkeznek.

I. Pályázati föltételek.

Háboru idején népfölkelő élelmező tisztviselői állásra mindazon polgárok pályázhatnak:

1. kik miután állitásköteles zettségüknek, esetleg szolgálatkötelezettségüknek eleget tettek, sem a közös hadsereg vagy hadiengerészet, sem a honvédség, sem a póttartalek, sem a csendőrség kötelékében nem állanak:

2. kik a védtörvény-utasitás I. rész 75. § 3. *A*) alatt felsorolt követelményeknek megfelelnek; ilyenek:

A gazdasági tanintézetek, a kereskedelmi középiskolák, a kereskedelmi akadémiák, műszaki tanintézetek, főgymnáziumok és főreáliskolák végzett tanulói; a ezek közül különösen:

a) azok, a kik magukat nagyobb földbirtokon a gazdasági kezelésben képezik ki;

b) a vasuti, gőzhajózási, továbbá magánszállitási és közlekedési vállalatoknál alkalmazott gyakornokok és kereskedők;

c) a gabona- s terményüzlet és kereskedés terén működő egyének;

d) a gőz- és műmalmoknál, sütődéknél, közraktáraknál stb. alkalmazott egyének;

3. kik megfelelő polgári foglalkozással birnak és a polgári becsület és joggyakorlat korlátlan élvezetében állanak;

4. kik megszakitás nélkül 3 hóig egy katonai élelmező raktárnál saját költségükön próbaszolgálatot tenni képesek és erre kés nek nyilatkoznak.

II. A gyakorlati próbaszolgálat.

5. A gyakorlati kiképzés abban áll, hogy a pályázó három hónapra egy katonai élelmező raktárhoz próbaszolgálatra beosztatik és itt a gyakorlati élelmező szolgálatra alkalmaztatik.

6. Gondoskodva lesz, hogy a beosztottak szolgálati foglalkoztatása akként rendeztessék, hogy az illetők a kiképezési czél csorbitása nélkül, a próbaszolgálat ideje alatt lehetőleg polgári hivatásukat tovább is végezhessék.

7. Az okvetlen szükséges elméleti ismereteket a pályázok tanulás utján maguk tartoznak elsajátitani. E czélból a szükséges szolgálati könyvek és segédletek velük megismertetnek.

8. A beosztottak a próbaszolgálat alatt semmiféle katonai jelvényt nem viselnek; szolgálatukat polgári ruhában végzik.

9. A pályázó irásban kötelezi magát, hogy a próbaszolgálat alatt magát a katonai fegyelemnek alávetni és katonai előljárói szolgálati parancsainak engedelmeskedni fog.

Ez alatt azonban nem a katonai büntető és fenyitő hatalomnak való alávetés, hanem csak azon kötelezettség értendő, hogy a pályázó minden, a kiképezés érdekében szükségessé váló szolgálati meghagyásnak okvetlenül és illő módon megfelel.

10. Oly jelöltek, kik buzgóságot nem tanusitanak, a kiképezésre alkalmatlanoknak bizonyulnak, a katonai rendeleteknek és parancsoknak, az önként elvállalt kötelezettség ellenére, nem engedelmeskednek, vagy megbetegednek és két hétnél tovább szolgálatképtelenek maradnak, a próbaszolgálatból elbocsáttatnak.

11. A próbaszolgálat ismétlése csak betegség miatt elbocsátottaknak, a vizsga ismétlése pedig csak oly jelölteknek engedtetik meg, kik a vizsga ismétlésére a vizsgabizottság által javaslatba hozatnak.

III. Az elméleti vizsga.

12. A gyakorlati próbaszolgálat kitöltése után a beosztottaknak még egy elméleti vizsgát kell letenniök.

13. A pályázók a próbaszolgálat után a katonai élelmező raktár elnökétől a próbaszolgálat eredményéről és arról is értesittetnek, hogy az elméleti vizsga letételére, mely területi parancsnokság hadbiztosságánál nyujtság be folyamodványaikat.

14. Az elméleti vizsga a próbaszolgálat kitöltésétől számitandó egy év lefolyása alatt teendő le.

15. Ezen elméleti vizsga tárgyai az „Utasitás a cs. és kir. hadsereg csapatiskolái számára“ X. részének 14. mellékletében foglaltatnak és a vizsga terjedelme a próbaszolgálat alatt tudtul adatik.

16. Az elméleti vizsga a cs. és kir. hadsereg szolgálati nyelvében németül tartatik. Azonban elégséges ha a jelöltek ebben a nyelvben a szolgálati igényeknek megfelelő mérvben magukat kifejezni képesek.

Ennélfogva azoktól, kiknek anyanyelvük nem a német, sem folyékony, vagy válogatott előadás, sem pedig az irásbel dolgozatnál irályi tökéletességös nyelvtani helyesirás nem követeltetik.

17. A vizsga eredményéről a pályázók a bizottsági jegyzőkönyvből megfelelő kivonatot kapnak.

IV. Kijelölés és kinevezés.

18. Azok, kik a vizsgát megfelelő eredménynyel letették, már béke idején hadi szolgálatra mint népfölkelő élelmező járulnokok kijelöltetnek, e minőségben ajánlati lapokkal ellátatnak és a népfölkelés felhivása esetén Ő cs. és apostoli királyi Felsége által népfölkelő élelmező járulnokokká kineveztetnek.

19. Minden jelölt, a kit a vizsgáló bizottság a népfölkelő élelmező járulnoki állásra alkalmasnak tart és arra képesit, ezen képesitést a népfölkelési kötelezettségnek egész tartamára megtartja, feltéve hogy személyére időközben valamely olyváltozás nem állana be, melynél fogva a tisztviselői állásba való kinevezésre egyáltalán igényt többé nem tarthatna.

20. A népfölkelésről szóló törvény 9. §-ában foglalt határozványnál fogva a polgári állásból népfölkelő tisztviselői rendfokozatba történt kineveztetés csakis a népfölkelés mozgósitottságának tartamára terjed és ennek feloszlatásával megszünik.

21. A népfölkelő élelmező járulnokok behivásuk alkalmával magukat az „Öltözeti és fölszerelési szabályzat a m. kir. honvédség számára“ szolgálati könyvben előirt teljes egyenruházattal tartoznak ellátni, mely czélból tényleges bevonulások alkalmával megfelelő beszerzési átalányban részesittetnek.

V. A pályázati folyamodványok.

22. A népfölkelő tisztviselői állásra pályázók folyamodványaikat a honvédelmi miniszterhez intézik és a polgári hatóság utján terjesztik fel.

A folyamodványok mellékleteikkel együtt bélyegmentesek.

23. E folyamodványból kivehető legyen: a pályázó neve, állandó tartózkodási helye és lakás-czime, a katonai élelmező raktár, melynél a próbaszolgálatot teljesiteni óhajtja végre nyelvismeretei.

24. A folyamodványhoz csatolandó: keresztlevél; iskolai bizonyitvány; hatósági bizonyitvány a pályázónak jelenlegi polgári foglalkozásáról és községi honosságáról; továbbá egy kötelező a 9-ik pont értelmében, melynek szövege a következő:

„Alulirott önként elvállalom azon kötelezettséget, hogy a katonai élelmező raktárnál teljesitendő próbaszolgálat

---

Midőn hamupipőke megjelent a bálteremben, ragyogó szépségével félénken lepdelve, hozzáközeledett a király fia, megfogá kezét és szakadatlanul vele tánczolt. Nemde bájos 17 éves olvasónőm, ez egészen rendén volt? Voltak idők, nem is olyan régen, midőn a nagyapa tánczolt a nagymamával, s a fiatalság sorba vitte a szép hölgyeket tánczra és ugy könyörögtek egy-egy fordulatért. Akkoriban nem láttunk férfit a füstös szobákban, udvarlót, a ki a bort vagy szivart többre becsülte volna tánczosnőjénél. Régente a tánczok is szebbek voltak: a palotás, körmagyar, az igazi csárdás, lengyeike, meg a szobrokat is hevesebb mozgásba hozták volna. Ma ezek közül egyik se járja, csak a csárdás, de ez is milyen szánandó ficamodott lábvagdalózásokkal. Most poka, keringő járják, s ezeket se látjuk, hogy „járnák.“

Ne gondolják bájos hölgyeim, hogy az estélyeket s bálokat a rideg valóságukban talán tulozva mutatom be, de önökön lenne a sor, az önök kezébe van letéve a vigalmak sorsa és jótékony reformokkal javithatnák azok komor és nyomott hangulatát. Az első reform volna p. o. az egész estén át egy és ugyanazon tánczossal valamennyi tánczra magát engagirozni. Ily módon a tánczosnő — legfeljebb — tánczosának engedélyével tánczolhatna másik tánczossal egy „extra tour“-t, ezáltal biztositaná magát az ellen, hogy esetleg ülve maradjon. Nincs kizárva, hogy udvar ne képződjek körülötte, hol kedelyesen és szellemesen csevegve, játszva tünnenek el a mostanság oly unalmas szünórák.

Mivel a folytonos keringés közben nem tudjuk kivel tánczolunk, s midőn a tánczos tánczosnőjét fáradtan helyére vezeti, igen czélszerü a pillanatnyi szünet alatt az esetleg megszakitott társalgást folytatni. Ez ujitás főleg a „backfisch“-eknek ajánlható, kik ritkán fordulnak meg a báltermekben, s kik oly helyzetbe jutnak, hogy értelmes tánczosok forgolódnak körülöttük. Német, Angol és Franczinországban, sőt Amerikában régóta divik e szokás. Lehetséges volna, hogy ha e reform nálunk is letesül, a fényes, csillogó tükröktől ragyogó báltermekben, az eltikkadt, hosszura nyult arczok helyett vidáman mosolygó ajkak, fényesen ragyogó szemek fogadják az érkezőt. A mai fiatal leányok gyakran mondják, hogy e „trefa“ legfeljebb két télen gyakorolhatja, kiket nem ez a czél, hanem a visszavonult és mellőzött fiatal hölgyek zajos és élénk elvezetek mellett szórakozást és örömet leljenek. Nézetem szerint a női szépségek nézőtere hasonlit a müvészi fogalmak szerint alkotott szinpadhoz: nehezzen nélkülözzük. A fiatal hölgyek imádói is a helyett, hogy fogynának, szaporodni fognak, s Elza, Margit és Miczi a báltermek állandó látogatói lesznek.

Ősz szakállu apáinknak igazuk lehet, ha azt állitják, hogy régente a vén redoute termeiben vigabb, feketelenebb élet uralkodott, mint most s ha a százados kövek beszélni tudnának, csodás történeteket regélnének, melyek mint az „Ezer egy éj“ meséi csengenének füleinkben. De lássuk csak, nekünk modern nemzedéknek mit vetnek szemünkre. Hogy a valódi élvezet, jókedv elveszett, hiányzik nálunk, a mai nemzedék öregebb az emberiség történeténél, koponyájában több az ész, mint kellene és e bábukban kevés higany van stb. s ezek mind komoly szemrehányások. És e vádak igazak, mert a mai nők oly pompát fejtenek ki, ha bálban megjelennek, mely csakugyan a férfiak tönkrejutását czélozza.

Már a régi időben kárhozatták a fényüzést, szószékről, könyvekben, szóval és irásban, de Éva leányai még se hajtottak a szóra, sőt korunkban a fényüzés vágya oly lábra kapott, mely páratlanul áll a maga nemében. Mellőzött hölgyek piperészkedési mániában szenvednek s kiméletlen gúnynyal illetik a férfiak „figyelmetlenségét.“

Szerencsétlen férjek lemondó sóhajai, melyek az asszonyi fényüzés miatt törnek elő keblükből, talán oly régiek mint a szerelem és házasság!

Ki tudja Ádám nem lobbantotta-e szemére szép hitvesének „fényüzését“, s nem hivatkozott-e elődjére, kinek toilettje bizonyára olcsóbb és egyszerübb volt Évaénál. Sajnálatraméltó logika! Keressétek fel az első divatkönyvet, s lapozzatok benne, okvetlenül rájöttök, hogy a régi divat ugyanolyan költséges, helytelen és hóbortos volt, mint manapság. Azt hiszitek, hogy a sokat gúnyolt turnür, az emeletes kalapok, a nehéz brokátok, vagy a pompás, suhogó selyemruhák, melyek az erényes szivek játekát rejtek el, az örökösen dörmögő vőlegények vagy férjek tárczáit nem dézsmálták talán? Oh igen, de nem annyira mint most. Jóllehet, a divat akkoriban nem került oly rengeteg összegbe, mint ma, midőn „olcsót és rosszat“ veszünk „drága“ pénzen, de mégse követhetnők őseink példáját, szokásait, mert öltözetünk szinét és formáját néha-néha változtatnunk kell.

Ostoroztuk, védtük magunkat és hölgyeinket is, de mindazonáltal minden oldalról fenyegető arczokat vélünk látni. Itt a régi gárda egyik ősz bajnoka szórja villámait felénk, ott egy szégyenlős kisasszony nyafogó hangon esküszik boszut ellenünk és emitt egy szalmaözvegy „bájos“ fuvolahangján rágalmazónak nevez, noha keresztlevele e század első felében lett kiállitva. Egy szóval jobbra-balra tele kiabálják fülünket s unisono lovagiatlannak czimeznek. Lehetséges, hogy a mai kor gyermekei közül akad egy „hős“, ki lándzsát tör ellenem. De hogy e korszakból épen kerüljek ki, elősorolom büneinket, s önmagunkat okolom némely hibákért.

Először: a vitézségéről hires Hunyadi Jánosok, erejéről nevezetes Toldi Miklósok — sajnos — ma nincsenek. Másodszor: a majmot utánozzuk némely tekintetben, főleg a divatban, élő példányok: a gigerlik. Ha Ádám apánk élne és egy gigerlivel találkoznék, nem hiszem, hogy az orangutángok közé ne sorolna. Ezek után: mea culpa, de mégse itélhetnek el egészen, mert ha azt irtuk volna, hogy a középkorban élő szellemes nőkultusz ma már elenyészett volna, azaz a szerelem már nem volna olyan, mint régente, akkor pálczát törhetnének fejünk fölött.

Szigfrid egyik napon majd elolvadt a nagy szerelemtől Krimhildája előtt, hogy másnap izmos öklének sulyát éreztesse vele, egy király pedig nejét dobogó szivéhez szoritá s csókjaival halmozta el, később pedig ostoresapásokkal illette. Nos kedves hölgyeim, ma nincs ilyen szerelem. Ma nem akadnak már oly epedő szerelmesek, kik a keresztet vállukra véve, az igéret földere zarándokoljanak, vagy olyan férjek, kik nejöket csupa szerelemből megcsonkitsák, hála az Égnek, a világ annyira nem korcsult még el, sőt mostanság a férjek lesznek megcsonkitva — szarvakkal.

Ezzel szerencsés vagy szerencsétlen ügyvédi szerepléseimet befejeztem, s ha Carueval herczeg akaratunk ellenére szerelmessé tenne minket, biztosithatom türelmes olvasóimat és bájos hölgyeimet, hogy ha tanácsomat követték, nekem is ünnepelyesen megbocsátanak.

Most pedig vig farsangot kivánok!

tartamára magamat a katonai fegyelemnek alávetem".

25. A pályázók által választható katonai élelmező raktárak állomáshelyei a következők:

Krakkó, Tarnow, Olmütz, Bécs, Brünn, Grácz, Marburg, Klagenfurt, Laibach, Triest, Görcz, Póla, Budapest, Pécs, Pozsony, Komárom, Sopron, Kassa, Munkács, Temesvár, Arad, Nagy-Várad, Prága, Pilsen, Josefstadt, Theresienstadt, Przemysl, Rzeszow, Jaroslau, Lemberg, Tarnopol, Stanislau, Csernovitz, Nagy-Szeben, Gyulafehérvár, Brassó, Zágráb, Péterváradd, Eszék, Bród, Fiume, Innsbruck, Franzensfeste, Trient, Lincz, Zára, Raguza, Cattaro és Risano továbbá a megszállott területen: Sarajevo, Gorazda, Foča, Travnik, Dolnja-Tuzla, Banjaluka, Mostar, Bilek, Trebinje és végre Plevlje.

Keit Budapesten, 1892. december hó 19-én.

Báró Fejérváry Géza, s k.

HIREK.

— **Előléptetett földink.** A közös külügyminiszter *Löhr* Kálmán dr. II. osztályu udvari és miniszteri irodatisztet I. osztályu udvari és miniszteri irodatisztté nevezte ki.

— **Kitüntetés.** A fővárosi lapok értesülései szerint Schneller Vilmos helybeli ág. ev. lelkészt ő felsége a király a Ferencz József rend lovagkeresztjével tüntette ki.

— **Szabadságból nyugalomba.** Kőszeg város jegyzője, *Gábriel* György, már hetekkel ezelőtt négy heti szabadságot kapott, melyet csak mult pénteken kezdett meg. Szabadságának megkezdését bejelentvén, egyuttal nyugdijaztatását kéri. Most tehát ügyészen és tanácsosokon kivül jegyzőre is van szüksége a városnak.

— **Turisták és a millennium.** A kőszegi turista-egyesület, az ma már elvitázhatatlan, a legtevékenyebb testülete e városnak a sok közül. Idejében kiterjed a figyelme mindenre és a mihez hozzáfog, annak van látszata. Most is azon gondolkozik, mivel tehetné emlékezetessé a millenniumi ünnepet? Választmánya arra a megállapodásra jutott, hogy bál és egyebek rendezésével egy alapot teremt, melyből azután emléket állittat az Ó-ház helyén, olyant természetesen, mely az ő czéljainak is megfeleljen. Tervez egy tornyot, mely kilátásul is szolgáljon. Már most, hogy milyen anyagból legyen és milyen alaku, azaz: méltó emléktárgy lesz-e az a hely és idő megjelölésére, az természetesen sok körülménytől fog függni, mindenesetre azonban a pénz mennyiségétől. A turista-egyesület most kezébe vette ezt az ügyet és azt remélhetőleg győzelemre fogja vinni. Hogy azonban a győzelem teljes legyen, ahhoz a közönség önzetlen hozzájárulása szükséges, a mi — merjük hinni — szintén nem fog elmaradni.

— **A jelmezbál.** A turista-jelmezbál, melynek sikere érdekében a rendező-bizottság a legnagyobb buzgalmat fejti ki, tudvalevőleg e hó 21-én fog lezajlani. A résztvevők érdekes meglepetésekben fognak részesülni és nagy látványosságokban gyönyörködhetni. Eláruljuk, hogy egy alkalmi *emléklap* készül az estre, melyet *Kőszegi* József, a turista-osztály tevékeny jegyzője állit össze nevesebb embereink- és irodalommal foglalkozó egyéneknek ez alkalomra irt emléksoraiból. Ezt kedves hölgyeink a többi 20 kros ritka tárgyakkal együtt fogják elárusitani. Lesz a bálon továbbá egy érdekes tréfás postahivatal, legujabb automata és sok más, a mi a közönségre nézve becsesel fog birni és mindenkit mód felett mulattatni. Megemlitjük itt, hogy hölgyeink, a kik a nemes czél iránti tekintetből a bál érdekében a legkészségesebben fáradoznak, daczolva hideggel és egyéb nem éppen kellemes dologgal, a belépőjegyek legnagyobb részét már eladták. A fiatal emberek most azon vannak, hogy ezt a rendkivüli fáradságot a hölgyeknek bál alkalmával visszafizessék.

— **Rendőrkapitányságunk ügyforgalma.** E hivatalhoz 1892. évben beérkezett közrendészeti és katonai ügyben 2750 db. melyből végleg elintéztetett 2741, ideiglenes intézkedés mellett 9, hátralék semmi. Kihágási ügyben beérkezett 150, végleg elintéztetett 149, ideiglenesen 1. Községbirósági ügyben 400, mely mindannyi elintézést nyert; tolonczügyben 42, mind elintézve. Kiszolgáltatott zeneengedély 217, cselédkönyv 55, igazolási jegy 37, fegyverengedély 5, közös hadseregbeli és honvédségi nyilvántartás körül változás volt 247, kiszolgáltatott 251 ebjegy, marhalevél 1448, azonfelül ugyancsak a rendőrkapitányság által eszközöltettek a katonai beszállásolások és előfogatok kiszolgáltatása. Restantia tehát nem maradt, a mi a hivatalnak nagy diczéretére válik.

— **Mennyi hust fogyasztottunk?** Az 1892. évben helybeli mészárosaink közfogyasztásra levágtak 64 bikát, 202 ökröt, 215 tehenet, 638 növendék marhát, 355 borjut, 40 juhot és 357 sertést.

— **Hitközségi elüljáróság.** A mult vasárnapon ujólag eszközölt választás alkalmával az izraelita hitközség elüljáróivá megválasztattak: Popper Ignácz elnök, Handley Vilmos alelnök, Biringer Mór dr. pénztáros. Választmányi tagok: Neumann Samu, Deutsch Dávid, Fischer József, Schwarz Rezső és Frankl Bernát.

— **Halálozás.** Schuppler Henrik őrnagy, a helybeli katonai alreál-kola parancsnokának anyósa Pogatschniggné szül. Raffelsberger Franczisk a hó 12-én 74 éves korában elhalálozott. Tegnap temették nagy köszönség jelenletében.

— **Nyilvános köszönet.** Szeretett atyám elhalálozása alkalmával a legnagyobb fájdalom enyhitésére irányult szivelyes részvétnyilvánulásokért, ha meg személyesen ki nem fejezhettem, ezen uton mondok legháláasabb köszönetet. Kőszeg 1893. jan. 10-én.

Dr. Kovács István,
városi tiszti orvos.

— **Drága postahivatal.** Miota a soproni postaigazgatóság beszüntette a bozsoki postahivatalt, a környékbeli falvak ugyancsak messze esnek a postaközlekedéstől. A politikai hatóság ujabban ugyan lépéseket tett, hogy Szerdahelyen állitsanak postahivatalt, de az igazgatóság csak abban az esetben volna hajlandó a közkivánatnak megfelelni, ha a környékbeli községek egy erejöket meghaladó nagyobb összeget ajánlanának fel e czélra, a mire azok, persze, nem hajlandók.

— **A tél.** A hideg csak nem akar alább hagyni s egyáltalán nem kiméli a didergő emberiséget. Nyakig beburkoltan mennek, vagyis inkább futnak az emberek az utczán, s mindenki csak azt hajtogatja, hogy: jaj, de hideg van! Aki meleg szobában ülhet és gond nélkül éli világát, gondol-e a szegényekre, a kik fáznak és éheznek?

— **A „Rabaköz" szépirodalmi pályázata.** Hogy lapunk tárczarovatát még elenkebbé tegyük és emeljük, irodalom-művelő közönségünket pedig buzditsuk a tollforgatásra: elhatároztuk, hogy tárczákra, karczolatokra, vagy apró novellettere, rajzra pályázatot hirdetünk. A pályázat feltételei a következők: A mű lehet csevegés vagy eleven modorban irt novelette, rajz, humoreszk, de 5—6 tárczalábnál, egy irott ivnél hosszabb ne legyen. Az idegen irással megirt s a szerző nevét rejtő jeligés levelkével ellátott munkák 1893-ik évi január 31-ig (bezárólag) a „Rábaköz" szerkesztőségéhez küldendők. A később érkező pályaművek nem vétetnek figyelembe. A pályázatban részt vehetnek külmunkatársaink is, és azok is, a kik lapunknak nem előfizetői, de belmunkatársaink nem pályázhatnak. A beérkezett pályaműveket a szerkesztőség három beltagja fogja megbirálni. Első dij: 20 arany korona, mely a relative legjobb, irodalmi szinvonalon álló műnek mindenesetre ki fog adatni. Második dij: 10 arany korona mely az első dijat nyert mű után aránylag legjobb tárczának fog odaitéltetni. Fenntartjuk magunknak azt a jogot, hogy az esetleg pályadijat nem nyert, de irodalmi szinvonalon álló dolgozatokat a „Rábaköz" tárczarovatában dij nélkül közölhessük, mint eredeti közleményünket. A pályázó munkák sorából kizáratik az, amely már eddig valahol nyomtatásban megjelent, mert pályázatunk csupán eredeti közleményekre vonatkozik. A pályázat eredménye lapunk 1893. febr. 12-iki számában fog kihirdettetni, és a mű megjelenése után a pályadijak azonnal kiadatnak a szerzőknek. Kapuvár, (Sopronm.) 1892. évi deczember 24-én. A *„Rábaköz"* szerkesztősége.

— **Az uj pénz.** A réz-váltópénzek bevonása és az uj bronzpénzek forgalomba hozatalára vonatkozó rendelet márcziusban vagy áprilisban jelenik meg. A bronzpénzek után azonnal forgalomba jönnek a tiz- és huszfilleresek. Az egykoronások áprilisban jelennek meg, s azok lépnek az egyforintosok helyébe (párosával), melyek fokozatosan bevonulnak, olyképpen, hogy az állampénztárakba befolyó egyforintosok többé nem adatnak ki, a fizetések pedig, melyeket az állampénztár teljesit, egykoronásokban fognak történni. A még forgalomban levő egyforintosok egy külön törvény által helyeztetnek forgalmon kivül. Ez a törvény szintén még a jelen év folyamán fog a két törvényhozás elé terjesztetni. Az uj pénz tehát 1893. év közepéig mindenütt forgalomban lesz.

— **Uj vidéki lap.** Sopronból jelentik, hogy Kismartonban legközelebb *Kismarton és Vidéke* czim alatt uj magyar lapot indit Merényi Lajos dr. Örvendetes dolog, hogy Sopronmegyében ujra egy hitalmas tényezője támad a magyarositásnak.

— **Egy trónörökös esküvője.** A román trónörökös esküvője az edinbourghi herczeg leányával kedden ment végbe Sigmaringenben. Délután két órakor volt a polgármesteri szertartás, 4 órakor pedig az esküvő a kath. templomban fényes násznép előtt.

— **Hamis aranyok.** Az uj pénzzel, mint azt előre lehetett látni, lelketlen emberek rászedik a tudatlan népet. Biharmegyében a minap egy fiatal földmives lovakat adott el a vásáron, a mit nagyon sajnált egy véletlenül (?) előkerült idegen, mert ő a lovak árát vadonatuj aranypénzzel fizette volna ki. De még nem késő — tevé hozzá — szivesen beváltja a zsiros bankókat, a melyek ugy sem érnek már annyit, mint azelőtt. Hogy a fiatal parasztlegény kételyét eloszlassa, odahivott egy másik, persze a hunczutságba előre beavatott idegent, a ki az uj pénz valódiságát bizonyitotta. A legényember lépre ment s a csillogó aranyokért odaadta bankóit. Csak odahaza tünt ki, hogy az aranyok egytől-egyik mind hamisak voltak. Szolgáljon ez eset intő például köznépünknek!

— **Leányból fiu.** Érdekes elkeresztelési históriát beszél el a „Temps". Ugy látszik, hogy Angliában még életbevágóbb elkereszteléseket is követnek el, mint nálunk, mert itt legfeljebb más vallásunak irják be a gyermekeket — de ott más nemüeknek is. Igy esett a dolog Candryban is a kis Y. Lucie-vel, a ki az Isten fiunak teremtett ugyan, de leánynak keresztelték — s tényleg mint leány élt egész 25 éves koráig. Szülei továbbra is leánynak akarták megtartani s nem engedték, hogy férfiruhában járhasson. A szegény fiu végre elmondta titkát egy barátnőjének és ennek tanácsára elment a békebiróhoz. A törvényszéki orvosok kimondták, hogy Lucie fiu és a fiatal ember a hivatalos bizonyitvány alapján férfinak öltözködött; utóbb nőül vette azt a leányt, ki a biróhoz küldte.

— **Nehéz időket élünk,** ez általános panasz; mégis ugy tapasztaljuk, hogy ritkán használjuk fel azon eszközöket, melyek a helyzet javulását elősegithetnék. Legfontosabb a háztartásban való takarékosság, az egészséget és testi jóllétet elősegitő elvezeti és élelmi szereknek helyes megválasztása, tehát a kávé is. Alig van valaki, ki ezen élvezeti czikket, részint drágasága miatt, részint azért, mivel ismeretes, hogy tisztán használva az idegrendszert megtámadja s számtalan gyomorbajnak, valamint gutaütéshez szolgáló hajlandóságnak oka — nélkülözhetné. Ha mégis keverik, nem annyira egészségi, mint inkább takarékossági okokból történik az; mert a belekevert pótanyagok az egészségnek többnyire ártalmára vannak. És ujabban mégis létezik alkalmas pótkávé. Kathreinernek babkávé izü malátakávéja, mely féladagnyi pótlékul használva nemcsak babkávé zamatot ad, hanem az izt finomitja is; megszünteti a babkávénak kellemetlen hatását, elősegiti az egészséget, s emellett tápláló és olcsó is. Azért mindenkinek, különösen a lelkiismeretes és takarékos házi asszonyoknak kisérletül melegen ajánljuk, főképp azért, hogy ezen uj pótkávénak előnyeiről meggyőződhessenek.

Irodalom.

— **Első teljes encziklopédiánk** befejezéséhez egy lépéssel ismét közelebb jutottunk. Az Athenaeum Kézi Lexikonából ugyanis megjelent a 31. és 32. füzet, melyek már az S betűbe nyulnak s igy ujabb kezességet szolgáltatnak arra nézve, hogy 40 füzettel ezen jeles vállalat befejezést nyer, még pedig a kiszabott időre, mely f. é. április havára lett kitüzve. Akiknek ily tájékoztatóra, az ismeretek ilyen abécézérendbe szoritott vezérfonalára szükségük van, s a legműveltebbtől a legegyszerübb emberig valamennyen érezzük e szükségletet — azok mindnyájan a Kézi Lexikon befejezését türelmetlenül várják, mert nincs nap, melyek egyik vagy másik kérdésről felvilágositást, adatot, tájékoztatást ne keresnénk. — A két legutóbb megjelent füzet mellékletei is különös emlitést érdemelnek. A 31. füzetben megkaptuk hazánk négy történelmi térképét (egyik őseink bejövetele korából, másik az Árpádház korából, a harmadik 1458-ból, a negyedik a török hódoltság idejéből.) Ugyanezen füzetben 4 fekete táblán a világ legnevezetesebb szobrászati műveinek képeit látjuk, az ujabbkoriak közt megtaláljuk saját szobrászati remekműveinket is: a Petőfi-, Deákszobrot s az aradi Vértanuk szobrát jeles rajzokban. — A 32. füzethez Magyarország hegy- és vizrajzi térképe feltünően szép világos nyomásban, továbbá a Szobanövények két fekete képtáblája van mellékelve. — Hazafias kötelességet teljesitünk, midőn e kitünő vállalatot összes olvasóink figyelmébe melegen ajánljuk. A Kézi Lexikon kapható minden könyvkereskedésben s a kiadónál (Athenaeum könyvkiadóhivatala, Budapest, Ferencziek Tere 3.. Minden füzet ára 30 kr.

Szerkesztői üzenetek.

W. J. Szigetvár. Az annak idején beküldött felhivást nem „utasitottuk" vissza, hanem inkább levélileg kilátásba helyeztük majdani alkalmas formában való közlését, a mi — mint meggyőződni méltóztatott — meg is történt. Ez idő szerint van remény, hogy a dologból lesz valami, amit önnel együtt forrón óhajtunk.

L. L. Kósmárk. N—dl, az ifjabbik. Hallja csak kérem! Világra szóló bálunk lesz a millenniumi emlék javára. Nem rándulna le kedves élete párjával hozzánk? Jegyet különben is küldünk.

Felelős szerkesztő: *Wittinger Antal.*

Nyilt-tér.

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban), méter ukénti **85 krtól 3 frt 65 krig** — valamint **fekete, fehér és szines** selyemszöveteket **45 krtól 11 frt 65 krig** szállit — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szin és árnyalatban) szállit postabér és vámmentesen ***Henneberg G.*** (cs. kir. udv. szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták póstafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Nyilt-tér.*)

Válasz a „Locsmándi választás" czimü nyilttéri közleményre.

A lap előfizetői közé nem tartozom, igy csak a napokban értesültem, hogy a fennt érintett czikkben rólam az lett állitva egy bizonyos „Locsmándi választó" által, hogy én vacsorát rendeltem és a fizetés elől el-

*) Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

szöktem. Ily állitás megczáfolásra ismerőseimmel szemben ugyan nincs szükségem. De ne hogy e lap olvasóinak azon része, kik nem ismernek, ezen szemtelen, buta hazugságnak hitelt adjanak, ide iktatom a locsmándi verdeglős által kiállitott nyilatkozatot:

„Erklarung.

Ich Endesgefertigter Franz. Huber, Gastwirth aus Locsmand bekenne und erkläre hiemit, das Herr Johann Karner Notar aus Frankenau, alles was er am 20. Dezember v. J. gelegentlich der Comitatsausschusswahl angesch ffr, gleich, d. i. demselben Tag ausgezahlt hat.

Locsmand, am 11 Janner 1893

Huber Ferencz s. k.
Gastwirth."

Megczáfolhatnám ugyan ezen közlemény minden egyes szavát, de az egész oly szellemtelen ostobaság, hogy kár volna vele foglalkozni.

Azt hiszem a nagyon tisztelt közönség sem lesz a czáfolatra kiváncsi, ha megtudja, hogy ki? és miért? hazudott ily szemtelenül.

Aesops meséjében az oroszlánbőrbe bujt szamara: hangjáról ismerte meg egy paraszt, — azért ne gondolja ám senki se, hogy valami genialitás kellett hozzá, hogy a most érintett czikk hangjáról — felismerjem a „Locsmándi választó" bőrébe bujt Szolár Gyula urat (különben vasárus a felesége boltjában).

Ez a pökhendi ur szerette volna magát megyebizottsági tagnak feltolni! De daczára annak, hogy több igen tiszteletreméltó ur támogatta, kiknek a kedvéért valami 55 locsmándi német rá is szavazott, — megbukott. Ezért haragszik ezen „függetlenségi magyar" olyan igen azokra a szegény horvátokra. (Ej de jó hogy nincs az egérnek szárva.) E busmagyar ur mégsem átallotta a választás napján arra figyelmeztetni, hogy ilyenkor illik a szavazatszedő bizottságot egy gyönge vacsorára meghivni. A bizottságot meghivtam, de nem fogadták el. — Hanem igen is megjelent a nemes Szolár ur. A mint veszem észre, ez a loc-mándi hős, függetlenségi, gyászmagyar megbukása feletti fájdalmát akarta a kérdéses vacsorával enyhiteni. De csalatkozott. Se megyei bizottsági tag! Se potya vacsora! Ki ne értené keserüségét? Én is értem. De, hogy hogyan tudott bujában ujságirásra vetemedni, azt nem értem. Ez a szép ur bizonyosan azt hitte, hogy ha valaki hazudik, az már kész ujságiró is.

Végül midőn még kijelentem, hogy oly szellemtelen, ostoba hazugságok czáfolatába nem bocsátkozom, milyeneket az a gyönyörüséges ur állitott, az ügyet részemről egyszer s mindenkorra befejezettnek tekintem, mert egy olyan emberre', a ki ily szemtelenül hazudik, vitatkozni méltóságomon alulinak tekintem.

Karner János,
körjegyző Frankón.

Hirdetések.

Hat aranyérem, diszkereszt és diszoklevelek.

Csak akkor valódi, ha a sertetlen dugon ez az egetett feirás van: „GRÓF ESTERHÁZY GÉZA".

COGNAC

Gróf Esterházy Géza

saját gyártmánya

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól izlik, minőség tekintetében bármelyik franczia gyártmánynyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség:

A * * * * COGNAC

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen anyagok hozzávegyitése nélkül, franczia mód szerint készül s ezért

járványos betegségeknél, igy kolera ellen

óvszerül sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár

igazgatósága

Budapest. VI. külső váczi-ut 23.

A forgalomban levő valódi franczia cognacokkal versenyez.

Párisi, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüszszel.

Fa-eladás.

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására hozni, miszerint bükkla-dorongot az erdőben is eladok és pedig ölét 6 frtért.

Utalványok UNGER JÓZSEF urnál Köszegen válthatók.

Tisztelettel

Kopfstein Mór.

Mintatványszámokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország

legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja a

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1893-ik év január hó 1-én

TIZENÖTÖDIK ÉVFOLYAMÁBA LÉPETT

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedvesebb lapja.

A **„Képes Családi Lapok"** a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve.

A **„Képes Családi Lapok"** most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyitja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A **„Képes" Családi Lapok** szellemi részét, a magyar irodalom legelső irói nyujtják. A szerkesztőség dr. Murányi Ármin, dr. Tolnay Lajos és dr. Várady Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költséget nem kimélnek, hogy a lap szelleme a művelt olvasók legmagasabb igényeit is kielégitse.

A **„Képes Családi Lapok"** munkatársai sorában vannak a többi között: *Jókai, Mikszáth, Dalmadi, Temérdek, Lauka, Tölgyessi, dr. Murányi Ernő, Csorba Á., Vósa, Rudnyánszky, Beniczkyné Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyváradi Mira, Kövér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit*, stb. stb. hirneves iróink és irónőink.

A **„Képes Családi Lapok"** minden számában legkiválóbb művészek rajzai és képei után kitünő illusztrációkat ad.

A **„Képes Családi Lapok"** minden számához legjobb iróinktól egy regény teljes nyomtatott ivét kapják az olvasók dijtalanul s igy egy év alatt 5—6 regény birtokába jutnak, melyekhez mindig diszes boritékok is járul.

A **„Képes Családi Lapok"** minden számában ügyesen összeállitott szakrejtvények apróságok és irodalmi ismertetéseket talál az olvasó; — s a lap előfizetőinek postájában a legszellemdusabb társalgás folyik az előfizetőik között, végül:

A **„Képes Családi Lapok"** minden kéthétben külön divat mellékletet ad, a mely a női közönségnek minden más divat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A **„Képes Családi Lapok"** előfizetése egy évre 6 frt. félévre 3 frt., negyedévre 1.50., aki az egész évi előfizetési dijához 80 krt. küld, 4 regényt, a ki félévi előfizetéséhez 40 krt. küld, 2 regényt s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt. küld, 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármily napjától elfogad és levelező lapon óhajtára mutatványszámokat bárkinek dijtalanul küld:

A „Képes Családi Lapok" kiadóhivatala

Budapesten, Nagykorona-utcza 20. sz.

Alapittatott 1821.

Ritka dús választék

farsangi ujdonságok, divat- gáz- és selyemkelmék,

legujabb diszek és báli belépők, valamint:

uri fehér- és divat-nemüekben

STADLER ZSIGMOND

divatáruházában SZOMBATHELY.

T. kereskedők figyelmébe:

nagybani áruosztály az I. emeleten.

Alapittatott 1821.

A

meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna mellőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a

legjobb bedörzsölés.

Hasonló jó eredménynyel használható csúz, köszvény és tagszaggatás, valamint fejfájás, hátfájdalmak, csipőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készleten van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszertárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

kérendő.

Seb. Kneipp

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-FÉLE KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés izű. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetétől és készithetünk helyette sokkal **jobb izű**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávával vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

½ kiló ára 25 kr. — Mindenütt kapható.

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.